

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 338. An res publicæ locari & conduci possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

exigere possit. Lauterb. loc. cit. cum Mantic. de tac. & amb. convent. l. 5. tit. 3. num. 1. ubi vero supervenientis rei locatae dominus eandem vindicando conductori auffert, tenetur locator sciens rem esse alienam conductori ad intereste l. 7. 9. & 15. ff. b. t. Muller. loc. cit. lit. a. quamvis Lauterb. cit. §. 22. addat, teneri ad hoc locatorem, sive sciverit, sive ignoraverit esse alienam. Arg. l. 19. §. 1. ff. b. t. Modò tamen aliqua culpa illius intercesserit; eò quòd ubi quis re uti prohibetur locatoris culpâ, ibi intereste petatur, licet conductor rei conditionem ignoraverit, quam tamen scire debuit, ita tamen, ut ab hoc intereste præstanto locator ignorans liberetur, rem similem, non minus commodam conductori præstanto, ut Lauterb. cum Franzk. loc. cit. num. 48. cùm usus, qui hic transfertur, facilitus per æquipollens suppletatur. Gomez. 2. var. c. 32. secus, ac accidit in venditionibus similibusque contractibus, in quibus aliud pro alio substitui invito nequit. Ut etiam à præstanto intereste liberatur exceptione justæ ignorantiae. V. g. quòd rem bona fide ab alio emerit, sive sine dolo & culpa rem alienam locaverit. Arg. l. 9. ff. b. t. conductor tamen, qui sciens rem esse alienam, conduxit, ob rem evictam ad intereste agere nequit. Arg. cit. l. 9. De cetero res conducta à conductore, adeoque respectu illius aliena, alteri æque idoneo ad eundem usum (non ad alium, cùm nec ipse conductor primus eá ad alium usum, quād ad quem conducta, uti possit juxta l. 6. C. & 7. ff. b. t. Molin. d. 489. num. 1. Lauterb. §. 23.) locari potest. Arg. l. 7. ff. de usu & hab. Sic v. gr. studiosum ante tempus conductionis elapsum recedentem è domo conducta, posse in conductione subrogare sibi alium pium & quietum, habet Rebuff. de privil. universit. privil. 12. num. 1. apud Lauterb. loc. cit. ita tamen, ut secundus hic conductor, licet tantum locator suo, & non primo locatori, teneatur actione personali ad solvendam pensionem, res tamen ipsius, quas in predium urbanum induxit, & fructus pradii rustici pro ea parte & pensione sub qua conduxit, per modum hypothecæ tacita obligentur primo locatori, eiique contra illum competit aetio hypothecaria. Uti hæc sumuntur ex l. 4. & 7. ff. in quib. caus. pign. tacite contrah. & l. 11. ff. de pignor. act. Lauterb. loc. cit. Paro modo potest usufructarius rem alienam usufructuariam locare alteri l. 9. ff. b. t. Lauterb. loc. cit. quem vide. Idem dicendum de vasallo, quem, etiam sine consensu domini, feodium bona fide posse locare alteri, etiam ad longum tempus, tenent Lauterb. §. 24. Muller. l. c. lit. a. citans Vultejum l. 1. de feud. c. 2. num. 9. juxta textum §. donare l. 1. 2. feud. tit. 9. Qui textus loquitur generaliter, & ad valorem talis locationis aliud non requirit, quād ut non sit fraudulenta, & non vergat in contemptum domini; uti in eam non vergit, dum per eam non transfertur dominium, neque etiam possessio rei feudalnis; neque vasallus locans fraudat dominum debitis ei oblige-

quiis; cùm etiam ipsi ex mercede locationis accepta defervire valeat, ut Arunæ. disp. feud. 7. thes. 8. & locatoris jure resoluto seu perempto, resolvatur quoque jus illud conductoris juxta l. 9. ff. b. t. l. 69. de legat. Ad hæc, ut Lauterb. successor feudi seu in feudo non teneatur stare hujusmodi locationi factæ à prædecessore vasallo.

Quæst. 338. An res publicæ locari & conducti possint?

R Esp. Res publicæ ad Fiscum vel Rempublicam spectantes, tam corporales, ut sunt prædia civilia & fiscalia, quād incorporales, quæ in jure consistunt, ut sunt redditus ex salinis, metallifodinis, vectigalibus provenientes à Filco vel Republica locari possunt quibuscumque, & à quibuscumque privatis conducti possunt, exceptis iis, quibus locari, & à quibus conducti specialiter prohibitum. Muller. in Siruv. b. t. thes. 4. lit. c. imprimis tamen locandæ dicitibus, ut idem juxta l. 1. C. de locat. præd. civil. Non tamen hi conductores conductionem continuare cogi possint, si elapsi locationis tempore res tales tantidem conduce nequeunt. Idem juxta l. 3. §. 6. de jur. fisc. nisi forte ex antecedente etiam finita locatione maximos consecuti sint fructus, l. 11. §. fin. de publ. & veclig. ii vero, quibus istiusmodi res locari specialiter prohibentur, sunt ferè frequentes; qui prioris conductionis mercedem non solverunt, ex ea ratione, ne ex illa causa contracta debita aggraventur, L. locatio. §. 2. de publ. & veclig. nisi tamen fidejulsores idoneos obtulerint, cit. L. Item tutores & curatores adhuc tutelam & curam administrantes, aut qui eā deposita rationes illius necdum reddiderunt; secus tamen, si tam pupillis quam vectigalibus satisfecerint, L. unic. C. tut. vel curat. veclig. cond. Item minores 25. annis ob beneficium restitutiois in integrum, quo fruuntur, L. in fraudem. §. fin. ff. de jur. fisc. Item clerici, Novell. 123. c. 6. Item Judæi, c. penult. de Juda, Muller. loc. cit. Ac denique milites & curiales, L. unic. C. quib. ad conduct. præd. civil. acced. non licet, L. milites. L. licet. C. locat.

Quæst. 339. An & qualiter res ecclesiastice locari & conducti possint?

1. R Esp. primò: Beneficia ipsa, dignitates regimē spirituale animarum, aut jurisdictionem ecclesiasticam habentes eti⁹ commendari & committi valeant, nullatenus tamen locari & conducti pro mercede posse extra dubium est, & constat ex tit. ne præl. vices suas; ubi de eo ex professo.

2. R Esp. secundò: Quomodo vero res ipsa temporales ecclesiastice, seu spectantes ad ecclesiias, monasteria aliaque loca sacra & religiosa; item redditus, proventus, fructus earum, etiam ipsorum beneficiorum locari possint, etiam laicis, latè dictum est supra ad tit. 13. de reb. eccl. alien. quæ vid.